

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Daniely Menclové a Mgr. Lenky Havlíčkové ve věci

žalobce: **D. L.**, narozený X,
bytem X,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou,
sídlem Masarykovo nám. 193/20, 405 02 Děčín I,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2021, sp. zn. KUUK/183288/2020/3,
č. j. KUUK/044134/2021/DS/Váv,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 4. 2021, KUUK/183288/2020/3, č. j. KUUK/044134/2021/DS/Váv, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu, (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 10. 11. 2020, č. j. MDC/121901/2020, sp. zn. MDC/R1-108213/2020, jímž byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (dále jen „zákon o silničním Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

provozu”), zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče jako nedůvodné a provedený záznam dvanácti bodů ke dni 1. 9. 2020 byl potvrzen.

2. Zároveň se žalobce domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

3. V žalobě žalobce konstatoval, že již v odvolání namítal, že příkazový blok č. B 0756487 ze dne 7. 11. 2019 je nečitelný a postrádá zákonné náležitosti. Předně v něm není uvedena forma zavinění. Žalobce odkázal na § 92 odst. 2 písm. f) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a uvedl, že v předmětném příkazovaném bloku není forma zavinění nijak definována, ačkoliv formu zavinění je na příkazovém bloku třeba vyplnit vždy, pokud je obviněný fyzická nepodnikající osoba a zavinění je shledáno. V této souvislosti žalobce poukázal na Metodické doporučení Ministerstva vnitra nazvané „Vady příkazových bloků, jejich důsledky a jejich možná náprava“.
4. Dále žalobce namítal, že se žalovaný absencí zákonných náležitostí v předmětném příkazovém bloku nijak nezabýval, což zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
5. Žalobce uvedl, že příkazový blok představuje formu rozhodnutí a popis skutku tak musí být čitelný a srozumitelný, aby bylo zřejmé, za jaké jednání byla pokuta příkazem na místě uložena. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2019, sp. zn. 2 As 109/2016, a namítal, že příkazový blok ze dne 7. 11. 2019 je zcela nečitelný v kolonkách 5 až 10 a není z něj tedy seznatelné, co je jeho obsahem. Nejsou v něm čitelné zákonem stanovené náležitosti jako popis skutku, čas, místo, způsob jeho spáchání, právní kvalifikace, celková výše uložené pokuty a místo vystavení příkazového bloku. Tento příkazový blok podle žalobce nepředstavuje způsobitelný podklad pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče a správní orgány byly proto povinny za užití zásady *in dubio pro reo* rozhodnout tak, že záznam bodů na základě tohoto příkazového bloku byl proveden neoprávněně. Tím, že tak neučinily, lze jejich rozhodnutí považovat za nezákonná.
6. Žalobce dále zdůraznil, že právě z příkazového bloku vychází oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, které ze své podstaty nemůže obsahovat žádné údaje, které by nebyly uvedeny již v příkazovém bloku. Pokud byly v daném případě uvedeny v oznámení skutečnosti, které z příkazového bloku nevyplývají, není možné k nim přihlédnout, jelikož by se tím bez jakékoli zákonné opory následně doplňoval popis skutku, se kterým přestupce vyslovil souhlas.
7. Žalobce rovněž podotkl, že podstatnou podmínkou pro vyřízení věci příkazem na místě je právě souhlas přestupce s projednáním přestupku na místě. Tento souhlas se může vztahovat pouze ke skutku, který je popsán na pokutovém bloku a nemůže se tak týkat případného následného doplňování tohoto skutku. Žalobce dále uvedl, že rozhodnutí v blokovém řízení nabývá právní moci uložení pokuty, a zakládá tak překážku res iudicatae. Jakékoli změny předmětu blokového řízení se tak mohou provádět pouze v rámci mimořádných opravných prostředků, přičemž podle žalobce obdobný názor zastává i Nejvyšší správní soud. V této souvislosti žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76 a ze dne 22. 12. 2010, č. j. 1 As 41/2010-16 a konstatoval, že ke skutečnostem uvedeným v oznámení Policie ČR

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

o uložení pokuty v blokovém řízení, které nemají oporu v příkazovém bloku, není možné přihlédnout.

8. Žalobce dále uvedl, že sice předmětný příkazový blok podepsal, čímž byla splněna jedna z podmínek pro projednání přestupku a uložení pokuty příkazem na místě, ale současně namítal, že samotná skutečnost, že řidič pokutový blok podepíše a eventuálně i zaplatí pokutu, ještě neznamená, že příkazní řízení bylo provedeno v souladu se zákonem. Je totiž třeba současné naplnění i druhé podmínky, a sice spolehlivě zjištěného stavu věci, jak vyplývá i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103. Toto se ovšem v nyní projednávané věci podle žalobce nestalo. Žalobce namítal, že je sporným, jakého přestupku se měl dopustit, a zda byl správně a pravdivě informován o tom, za jaký přestupek je mu ukládána pokuta. Žalobce na tomto místě opětovně zdůraznil, že ze samotného příkazového bloku si vzhledem k jeho nečitelnosti, resp. nečitelnosti slovního popisu přestupkového jednání, tuto skutečnost nemohl nijak ověřit. V tomto případě není podle žalobce vyloučen ani mylný zápis příslušných ustanovení ze strany zasahujícího policisty, tj. to, že by nevědomě a neúmyslně zapsal do bloku právní kvalifikaci nepatřící ke skutku, který by na místě projednán. Žalobce byl přesvědčen, že předmětný příkazový blok byl vyplněn nedostatečně a nejednoznačně, a na jeho základě nelze dospět k závěru, že přestupek byl dostatečně a spolehlivě určen, a že ho nelze zaměnit s jiným skutkem.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný na výzvu soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že se odvoláním žalobce zabýval velmi podrobně a vyjádřil se ke všem odvolacím důvodům. Žalovaný uvedl, že pokutový blok ze dne 7. 11. 2019 je vyplněn v plném rozsahu. Je v něm uvedeno jméno přestupce, datum jeho narození a bydliště. Z pokutového bloku je zřejmé, kdy, kde a jakého protiprávního jednání se žalobce dopustil a vyplývá z něj i forma zavinění a výše pokuty, která byla žalobci uložena. Žalobní námitky týkající se pokutového bloku nejsou podle žalovaného opodstatněné. Právní kvalifikaci přestupku lze jednoznačně určit. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Odkaz na § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu v pokutovém bloku společně s popsáním přestupkovým jednáním: „7. 11. 2019 10:30 hod, Vědomice, ul. Na Zavadilce čp. 86, sil II/240 § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., rychlost v obci 50/86/83, X“, podle žalovaného postačuje k individualizaci protiprávního jednání tak, aby nemohlo být zaměněno s jiným skutkem a jeho právní kvalifikací. Žalovaný upozornil na to, že je při zohlednění specifík příkazního řízení možné přijmout i zkratkovitě formulace na příkazovém bloku, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v příkazním řízení uložena, je-li zároveň konkrétní jednání v příkazovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným. K tomu odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, nebo ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, které jsou podle žalovaného na danou věc přílehlavé.
10. Žalovaný dále uvedl, že se v napadeném rozhodnutí podrobně zabýval všemi náležitostmi předmětného pokutového bloku a nikoliv pouze oznámením o uložení pokuty a dospěl k závěru, že v tomto případě byl pokutový blok ze dne 7. 11. 2019 způsobitým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů a počet připsaných bodů odpovídal příloze k zákonu o silničním provozu.

11. Žalovaný měl za to, že námitky žalobce jsou účelové, vedené snahou jakýmkoliv způsobem zpochybnit rozhodnutí o námitkách.
12. Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci soudem

13. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tím výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
14. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
15. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že se žalovaný nezabýval způsobností pokutového bloku ze dne 7. 11. 2019, č. B0756487, jako podkladu pro záznam bodů do registru řidičů, resp. nezabýval se absencí zákonných náležitostí předmětného pokutového bloku.
17. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, všechny dostupné na www.nssoud.cz).
18. Soud prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm nejprve zrekapituloval průběh správního řízení, poukázal na aktuální judikaturu Nejvyššího správního soudu vztahující se k řízení o námitkách řidiče proti záznamu bodů v registru řidičů, uvedl podklady, z nichž správní orgán prvního stupně a následně i žalovaný vycházeli při svém rozhodování a shodně se správním orgán prvního stupně dospěl k závěru, že žalobci byly po právu zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče, a že stav jeho celkového bodového hodnocení ke dni 1. 9. 2020 činil 12 bodů.
19. Žalovaný uvedl, že správním orgánem prvního stupně byl opatřen řádně vyplněný pokutový blok ze dne 7. 11. 2019, a dvě rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

správních činností a obecní živnostenský úřad, ze dne 6. 3. 2020, č. j. MDC/28774/2020, a ze dne 27. 7. 2020, č. j. MDC/79594/2020, přičemž prvním z nich byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 zákona o silničním provozu, a druhým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku § 125c odst. 1 písm. f) bod 5 a písm. k) zákona o silničním provozu.

20. Z napadeného rozhodnutí dále vyplývá, že se žalovaný zabýval způsobilostí příkazového bloku ze dne 7. 11. 2019, který byl podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nejprve se zabýval obsahem předmětného příkazového bloku (strana 6 napadeného rozhodnutí), přičemž konstatoval, že příkazový blok obsahuje všechny údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, popis přestupkového jednání, jeho kvalifikaci podle konkrétního ustanovení zákona a údaj o tom, jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. V kolonce č. 7 je poté uvedena i forma zavinění. Současně žalovaný poznamenal, že údaje zaznamenané na vyžádaném příkazovém bloku odpovídají údajům uvedeným v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení (strana 7 napadeného rozhodnutí). Žalovaný dospěl k závěru, že jednání žalobce bylo v příkazovém bloku popsáno dostatečně a jednoznačně. Zdůraznil přitom, že žalobce svým podpisem na příkazovém bloku potvrdil skutečnost, že s přestupkem souhlasil a uloženou pokutu je ochoten zaplatit. Žalovaný dále konstatoval, že pokud měl žalobce pochybnosti během projednávání přestupku na místě, měl využít svého práva na zahájení běžného správního řízení o přestupku.
21. K námitkám žalobce ohledně nezpůsobilosti pokutového bloku pro záznam bodů žalovaný uvedl, že se jedná pouze o obecná tvrzení. V této souvislosti upozornil na to, že ohledně pravomocných rozhodnutí se presumuje jejich správnost za předpokladu, že nejsou nicotná. Samotnou zákonnost rozhodnutí o přestupku v řízení o záznamu bodů přezkoumávat nelze. Na základě doloženého příkazového bloku žalovaný dospěl k závěru, že přestupek, kterého se měl žalobce dopustit, je v něm vymezen jako konkrétní, individualizované jednání. Závěrem žalovaný konstatoval, že s ohledem na platnou právní úpravu a citovanou konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu neshledal, že by některé rozhodnutí, za něž byly žalobci zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by jej činily podkladem pro záznam bodů nezpůsobilým.
22. Ze shora uvedeného je podle názoru zdejšího soudu jednoznačně zřejmé, že žalovaný provedl nejen přezkum předmětného příkazového bloku ze dne 7. 11. 2019, ale zároveň se zabýval i námitkami žalobce, které zpochybňovaly jeho způsobilost jako podkladu pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. S ohledem na to soud tedy dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné.
23. Dle soudu je mezi účastníky sporný zejména rozsah přezkumu, který má učinit správní orgán rozhodující o námitkách proti záznamu bodů ve vztahu k pokutovým blokům coby pravomocným rozhodnutím jiného správního orgánu. Ze skutečnosti, že pokutový blok je rozhodnutím, vyplývá, že musí splňovat určité náležitosti, jež jsou pro rozhodnutí typické. Jestliže některé z těchto náležitostí chybí, může to v hraničních případech vést až k vyslovení nicotnosti takového správního aktu. Míra přezkumu nicméně podle soudu vyplývá z charakteru řízení o zápisu bodů do registru řidičů.
24. Soud připomíná, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu

Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. V praxi to znamená, že za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin, a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).

25. Z uvedeného popisu řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, dostupném na www.nssoud.cz, v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Na druhou stranu však již řidič nemůže rozporovat údaje o skutkovém stavu či právní kvalifikaci obsažené v jednotlivých blocích – k tomuto účelu námitkové řízení neslouží. V případě námitek proti zaznamenání bodů tedy může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobitým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení stanovenému v zákoně.
26. Na základě shora učiněných závěrů je rovněž možné posoudit charakter oznámení policie o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu. Oznámení poskytuje správnímu orgánu toliko určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, jestliže se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-46, dostupný na www.nssoud.cz). Správní orgány si proto v rámci přezkumu záznamu bodů v registru řidičů ve sporných případech musí vyžádat pokutové bloky a z nich zjistit, zda oznámení plně odpovídá skutečnostem uvedeným v pokutovém bloku. Pro samotný akt, na jehož základě byl záznam proveden, přitom platí presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným

způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).

27. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že se žalovaný způsobilostí příkazového bloku ze dne 7. 11. 2019, který byl podkladem pro záznam bodů, ve výše naznačeném rozsahu zabýval, když uvedl, že správním orgánem byl opatřen řádně vyplněný příkazový blok, který byl s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení porovnán a byla posouzena nejen správnost a oprávněnost zápisu, ale také skutečnost, zda existují relevantní podklady, tedy správní rozhodnutí, na základě kterého bylo možné provést zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný tak při posouzení oprávněnosti zápisů bodů primárně nevycházel z oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, jak se mylně domnívá žalobce, ale z příkazového bloku a z údajů v něm uvedených. Žalovaný tedy předně zkoumal obsah příkazového bloku, přičemž konstatoval, že obsahuje všechny zákonem stanovené náležitosti a až následně porovnal údaje v něm uvedené s údaji zaznamenanými v oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Žalovaný k tomu poznamenal, že údaje zaznamenané na vyžádaném příkazovém bloku odpovídají údajům uvedeným v oznámení. Na základě těchto skutečností žalovaný dospěl k závěru, že žalobci byly za uvedené přestupkové jednání body zaznamenány správně. Soud proto uzavírá, že žalovaný provedl přezkum pokutového bloku ze dne 7. 11. 2019 v rozsahu, který vyžadovalo námitkové řízení, a též v rozsahu, který mu právní předpisy umožňovaly.
28. Dále se soud zabýval tím, zda je s ohledem na uplatněné žalobní námitky příkazový blok ze dne 7. 11. 2019 způsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Uvedenému příkazovému bloku žalobce vytýkal, že je nečitelný, že z něj nelze zjistit dobu a místo spáchání přestupku a právní kvalifikaci přestupkového jednání, že není zřetelná výše uložené sankce, forma zavinění a není jednoznačně zaznamenáno místo, kde byl pokutový blok vydán.
29. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, konstatoval, že: *„Blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného, jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ust. § 84 a § 85.“* Dále k obsahovým náležitostem pokutových bloků uvedl: *„S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

30. S účinností od 1. 7. 2017 upravuje náležitosti příkazového bloku § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Podle tohoto ustanovení se v příkazovém bloku uvede jméno a příjmení obviněného, datum jeho narození a adresa místa jeho trvalého pobytu, popřípadě adresa místa hlášeného pobytu cizince, má-li hlášený pobyt na území České republiky, podpis obviněného, popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání, právní kvalifikace skutku včetně formy zavinění a ustanovení právního předpisu, na jehož základě je povinnost ukládána, výše uložené pokuty, označení správního orgánu, jméno a příjmení, funkce nebo služební číslo anebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby, podpis oprávněné úřední osoby, datum a místo vydání příkazového bloku, poučení, že podpisem obviněného se příkazový blok stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.
31. Soud prostudoval zmíněný příkazový blok ze dne 7. 11. 2019, série AB/2017, č. B 0756487, přičemž z něj zjistil, že v pokutovém bloku jsou zcela jasně uvedeny všechny údaje týkající se osoby přestupce, tj. je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho datum narození a adresa místa jeho pobytu. Ověření totožnosti je uvedeno na pokutovém bloku dle občanského průkazu. Dále soud z příkazového bloku zjistil, že žalobci byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč za přestupkové jednání popsané slovy: „7. 11. 2019, 10:30 hod, Vědomice, ul. Na Zavadilce, u čp. 86, sil. II/240, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb, rychlost v obci 50/86/83, X“. Přestupek byl kvalifikován podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Z pokutového bloku je tedy zřejmé místo a čas spáchání přestupku. Místo vystavení pokutového bloku je uvedeno v kolonce č. 10 – Roudnice nad Labem.
32. K předmětnému pokutovému bloku soud konstatuje, že formulace v něm obsažené týkající se popisu přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace nejsou nesrozumitelné a lze z nich vyčíst, jakého konkrétního přestupku se žalobce dopustil. Byť se evidentně jedná o zkratkovitou formulaci, není nikterak obtížné dovodit, že žalobce byl dne 7. 11. 2019 pokutován za to, že jako řidič motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu o více než 20 km/h. Tato skutečnost vyplývá jak ze slovního popisu přestupkového jednání, tak z odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu. V případě zkratkovitého označení „rychlost v obci 50/86/83“ na pokutovém bloku je nepochybné, že první údaj představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě (50 km/h), druhý údaj naměřenou rychlost vozidla (86 km/h) a třetí údaj naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření (83 km/h). S ohledem na výše uvedené proto soud dospěl k názoru, že specifikace přestupku splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo. Nelze též přehlédnout, že žalobce svým podpisem s obsahem pokutového bloku souhlasil, muselo mu tedy být známo, jakého přestupku se dopustil a v čem spočívala jeho podstata. Žalobní námitku ohledně toho, že přestupek nelze na základě údajů uvedených na pokutovém bloku spolehlivě určit tak soud shledal nedůvodnou.
33. K námitce žalobce ohledně nezřetelnosti výše uložené sankce a neuvedení formy zavinění na příkazovém bloku soud uvádí, že v příkazovém bloku ze dne 7. 11. 2019 je výše sankce uvedena číslem i slovy, a to zcela zřetelně. Stejně tak je uvedena v kolonce č. 5 forma zavinění – nedbalost. Žalobní námitka tedy není důvodná.

34. Důvodnou soud neshledal ani námitku směřující proti nejednoznačnému záznamu místa, kde byl napadený pokutový blok vydán s tím, že vlivem nečitelného zápisu není přezkoumatelný. Na uvedeném pokutovém bloku je uveden den a místo, kde byl sepsán, stejně tak otisk úředního razítka, dále je uvedeno jméno, příjmení a podpis oprávněné úřední osoby, její služební číslo, datum vyhotovení pokutového bloku a všechny tam uvedené údaje jsou opatřeny podpisem žalobce, který tímto zároveň souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a stvrdil převzetí příslušného dokladu. Ostatně žalobce ani nenamítal, že by se o jeho podpis nejednalo.
35. Argumentuje-li žalobce v souvislosti s podpisem pokutového bloku tím, že ho sice podepsal, ale že je v tomto případě nejen sporné jakého přestupku se dopustil, ale i to, zda byl správně a pravdivě informován o tom, za jaký přestupek je mu ukládána sankce, neboť s ohledem na nečitelnost pokutového bloku a chybějící zákonné náležitosti si tyto informace nemohl ověřit, přičemž v jeho případě není vyloučena ani skutečnost nesprávného zápisu jednotlivých ustanovení zákona o silničním provozu v pokutovém bloku, soud opětovně podotýká, že pokutový blok ze dne 7. 11. 2019 obsahuje všechny zákonem stanovené náležitosti ve smyslu § 92 zákona o silničním provozu a je čitelný. Konkrétní jednání žalobce v něm bylo popsáno natolik jednoznačně, že není možné ho zaměnit s jiným jednáním. Podpisem příkazového bloku žalobce s údaji v něm uvedenými vyjádřil souhlas. Pokud žalobce podepsal něco, čemu nerozuměl, nebo pokud si žalobce údaje uvedené v pokutovém bloku nezkontroloval a neuplatnil námitky proti zápisu na místě, jde to pouze k jeho tíži. Tento názor koresponduje se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, podle kterého „[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou *vigilantibus iura* žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky *sine qua non* k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného *presumpcí správnosti*. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna.“ Na tyto závěry soud plně odkazuje a uzavírá, že ani námitky zpochybňující podpis jako projev souhlasu s obsahem pokutového bloku nejsou důvodné.

36. Lze tedy shrnout, že za přestupkové jednání žalobce, pro které mu byl vystaven příkazový blok ze dne 7. 11. 2019, byly žalobci body do registru řidičů zaznamenány oprávněně. Žalobce se mýlí, pokud tvrdí, že se žalovaný způsobilostí příkazového bloku pro zápis bodů do evidenční karty řidiče nezabýval. Ze správního spisu a žalobou napadeného rozhodnutí rovněž vyplývá, že správním orgánem v případě žalobce byla posouzena nejen správnost a oprávněnost zápisu bodů, ale také skutečnost, zda existují relevantní podklady, na základě kterých bylo možné provést zápis bodů do bodového hodnocení řidiče.
37. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal žalobcem uplatněné námitky důvodnými, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti dle obsahu soudního spisu nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 15. července 2022

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu